

Kara Kraliçe

– AliKemal · 26 Nisan 2016

ÖNSÖZ: Avrupa tarihine 30 Yıl Savaşları olarak geçmiş Protestan- Katolik savaşları binlerce kişinin katledildiği bir soykırım savaşıdır. Bir gecede elli bin kişinin kılıçtan geçirildiği bu soykırımın müdavimi Fransa Kraliçesi Catherine de Medici (1519-1589)'nin BİYOGRAFİK ÖYKÜSÜNÜ okumak ister misiniz? İşte öykü:

Dünyaya bir İtalyan olarak gelmiştim. Ama bir Fransız olarak yaşadım ve öldüm. Mensubu olduğum İtalya'daki ailem, Papa X. Leo, Papa VII. Clement ve Papa XI. Leo'nun da ailesiydi. Ailemin pek çok bireyi Floransa'nın da hükümdarı olmuştu. Ailemden Fransa kraliyet ailesinde yer almış bir çok insan vardı. Onlardan biri de bendim. Ben henüz bebekken ölen ebeveynimden sonra ailenin bütün mirası bana kalmıştı. Ama benimle ilgilenecek bir yakınım yoktu artık. Babamın ölümünden sonra Floransa'nın yönetimini ele geçiren akrabamız Kardinal Giulio de Medici bakımımı da üstlenmişti. Sekiz yaşıma kadar onun himayesinde kaldım. Sekiz yaşıma girdiğim yıl yaşadığım saray isyan eden Floransa halkının saldırısına uğradı. Ve ne yazık ki aile bireylerim beni bırakarak kaçtılar. Uzun bir süre isyancıların elinde bir rehine olarak tutuldum. Bu dönemim bir manastırda geçti. Giulio de Medici isyanı bastırıp da yönetimi yeniden ele alınca beni Roma'ya gönderdi. Daha sonra kendisini VII. Clement adıyla papa seçtiren Giulio de Medici, on dört yaşıma girdiğim yıl beni Fransa Kralı I. Francis'in büyük oğlu Henry ile evlendirmeye karar verdi. Etrafımdaki her şeyi çok iyi gözlemleyebilen biriydim. Bu evlilik kararının bana Fransa'da iktidar getireceğinin farkındaydım. Bu iktidar ile Fransa tarihine adımları büyük harflerle yazdırmak kararlılığında idim. On dört yaşında, minyon ve incecik bir yapıya, sarı saçlara, zayıf ve tatlı olmayan bir yüze, fakat bütün Mediciler'e özgü gözlere sahip bir kızdım. Kısa boylu ve zayıf olmama rağmen Fransa sarayına girişimin beni bir dev gibi görkemli göstermesini istiyordum. Boyumu biraz daha uzun gösterebilmek için yüksek ökçeli bir ayakkabı yaptırıp kendime. Tarihe adımları ilk kez böyle yazdırdım. Evet, yüksek topuklu ayakkabıyı ilk giyen kadın olarak... Henry ile evlenme törenimiz istediğimden de görkemli geçmişti. Bütün Avrupa bu görkemi anlatıyordu. Daha sonra sık sık seyahate çıkarak bütün Fransa'yı gezip tanımaya çalıştım. Fransız soylular arasında hiç kimseyle dostluk kuramıyordum, beni 'İtalyan kadın' diye adlandırarak dışlıyorlardı. Öte yandan Fransız halkı da İtalyan kökenli oluşum nedeniyle beni bağırlarına basmış değildi. Hiç biri umurumda değildi! Kral kayınpederim I. Fransuva ölüp kocam II. Henry kral olunca artık bir kraliçe olarak güç bendeydi... 14 yıldır süre gelen evliliğimizde ona on çocuk doğurmuşum. Bunlardan erkek olanların üçü küçük

yaşta ölmüştü, diğer üçüye sağ kalmıştı ve Fransa Krallığının veliahtlarıydılar. Kâhin Nostradamus'u sarayın özel doktoru ve astrologu olarak getirttim ve onun büyük sezgilerinden çok faydalandım. Kraliçe oluşuma müteakip Fransızlar arasında süre gelen tepkiler iyice seslendirilmeye başlanılmıştı. Fransa'nın dizginlerini bir İtalyan'ın ele almasını kabullenmek istemiyorlardı. Bu can sıkıcı durum yetmiyormuş gibi yaşadığımız büyük aşktan sonra kocam II. Henry Diane de Poitiers isminde genç bir kadını metresi yapmış ve zamanını onunla geçirir olmuştu.

Kadın bir dişi şeytandı. Kocamı avucunun içine almıştı, ona istediği her şeyi yaptırmaya başlamıştı. Her ne kadar rahatsız olduğum bir durum da olsa duygularımı kendime saklayarak sabrediyordum. Kocam II. Henry ölüp de en büyük oğlum II. Francis tahta çıktığında artık geri planda kalmaktan da vaz geçmeye karar verdim. Tavırlarımda bu değişikliğe neden olan olaylar, kocamın zamanında eski güçlerini yitirmiş olan Fransız soylularının oğlumun güçsüz bir yönetici olduğuna hükmederek yeniden palazlanma çabaları oldu.

Oğlum Francis'in iktidarı çok kısa sürdü. O ölünce ikinci oğlum IX. Charles kral oldu. Charles henüz 10 yaşındaydı, bu durum her türlü gücü benim ellerime vermişti. Bu dönemde Protestanlarla Katolikler arasındaki gerginliği debede tutmak için epeyi uğraştım. Lakin oğlum Charles üzerinde artan protestan etkisini fark ettiğimde sessiz kalamadım, zira Fransa'nın yönetiminde onların etkili olmasını hiç istemiyordum. İktidarı güçlü kılmak için her türlü entrika ve cinayet mübahtı. Hiç kimseye acımak gibi bir niyetim yoktu. Bu nedenle Protestanların başındaki Coligny'yi zehirlettim.

Benim gibi İtalyan kökenli olan Machiavelli'nin dediği gibi, "düşmanların hepsini bir darbeye ortadan kaldırmak" gerekiyordu. Coligny'nin ölümüyle ayaklanan Protestanların kılıçtan geçirilmesini emrettim. Halkın Aziz Bartholomeiv diye isimlendirdiği bu olayda bir gecede elli bin protestanı öldürttüm. Ne varki mezhep çatışmaları durmak bilmedi. Bu karmaşayı durduracak hamlelerin planlanmasını yapmaya çalıştım.

IX. Charles'in de beklenmedik ölümü üzerine bu defa üçüncü oğlum III. Henry krallığın başına geçmişti. Henry, ne yazık ki femine karakterli (kadınsı erkek) biriydi. Erkenden ölen iki oğlumdan sonra onun da tahta bir veliat bırakamayacağını anladım.

Bu durumdan yararlanarak iktidarı benim çocuklarımdan elinden alıp kendileri söz sahibi olmaya çalışan Guise Hanedanı en büyük düşmanımızdı. Tüm enerjimi onların etkisini ortadan kaldırmak için sarf etmeye başladım. Çocuklarımdan hanedanlığı ülkenin tek hakimi olmalıydı.

Henry'den umudumu kesince, umudumu kızarımdan olacak torunlarıma bağladım. Kızım Elizabeth'i İspanya kralı Katolik II. Philip ile, diğer kızım Margaret'i de Navarre Kralı protestan Henry ile evlendirdim. Bu iki evlilik ülke içindeki Katolik-protestan karmaşasında da sükuneti sağlayan bir denge oluşturdu.

Damadım Henry, Protestanlıktan Katolikliğe geçmeyi kabul edince IV. Henry ünvanıyla tahta oturdu. Ve yaptığı reformlarla dini özgürlükleri güvence altına alarak, 30 Yıl Savaşlarını bitirdi.

"Gelin" olarak geldiğim yabancı bir ülkede kırk yıl süren hükümranlığımda ülkedeki monarşiyi korumak için yaptığım mücadeleden ellerim kanlı da olsa galip çıkmıştım.